KAPADOKYA ÜNİVERSİTESİ
II. ULUSAL SAĞLIK SEMPOZYUMU

Multidisipliner Yaklaşımla Erken Çocukluk Dönemi

Bildiri Özetleri Kitabı
20-21 Haziran 2023

Editörler
Meral Başaran
Nazife Akman

KAPADOKYA
ÜNİVERSİTESİ
YAYINLARI

KAPADOKYA ÜNİVERSİTESİ II. ULUSAL SAĞLIK SEMPOZYUMU

"MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIMLA ERKEN ÇOCUKLUK DÖNEMİ"

Bildiri Özetleri Kitabı

20-21 Haziran 2023

Editörler

Meral BAŞARAN

Nazife AKMAN

KAPADOKYA ÜNİVERSİTESİ

2023

Kapadokya Üniversitesi Yayınları: 75

ISBN: 978-605-4448-69-2

DOI: 10.35250/kun/9786054448692

URL: https://hdl.handle.net/20.500.12695/2249

© Ağustos 2023

Kapadokya Üniversitesi II. Ulusal Sağlık Sempozyumu: "Multidisipliner Yaklaşımla Erken Çocukluk Dönemi" Bildiri Özetleri Kitabı

© Copyright, 2023, KAPADOKYA ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI

Sertifika No: 43348

Bu eser Creative Commons "BY-NC-SA" (Atıf-GayriTicari-AynıLisanslaPaylaş) Lisansı ile lisanslanmıştır.

Kapak Tasarım: Nazile Arda Çakır

Bu kitap, "Kapadokya Üniversitesi II. Ulusal Sağlık Sempozyumu: 'Multidisipliner Yaklaşımla Erken Çocukluk Dönemi'" organizasyonu kapsamında yayımlanmıştır. Bu kitapta yayımlanan tüm bildirilerin içeriklerinden yazarları sorumludur.

KAPADOKYA ÜNİVERSİTESİ

50420 Mustafapaşa, Ürgüp, Nevşehir
yayinevi@kapadokya.edu.tr
kapadokyayayinlari.kapadokya.edu.tr
0(384) 353 5009
www.kapadokya.edu.tr

DÜZENLEME KURULU

Öğr. Gör. Ahmet Turan TANBEK

Kapadokya Üniversitesi, Kapadokya Meslek Yüksekokulu, Odyometri

Öğr. Gör. Emre ERDOĞAN

Kapadokya Üniversitesi, Kapadokya Meslek Yüksekokulu, Elektronörofizyoloji

Öğr. Gör. Gülşah BEKTAŞ

Kapadokya Üniversitesi, Kapadokya Meslek Yüksekokulu, Diyaliz

Dr. Öğr. Üyesi Meral BAŞARAN

Kapadokya Üniversitesi, Kapadokya Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım

Öğr. Gör. Nagehan AVCI

Kapadokya Üniversitesi, Kapadokya Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi

Öğr. Gör. Nazife AKMAN

Kapadokya Üniversitesi, Kapadokya Meslek Yüksekokulu, Patoloji Laboratuvar Teknikleri

Öğr. Gör. Neslihan SORGUCU

Kapadokya Üniversitesi, Kapadokya Meslek Yüksekokulu, Optisyenlik

Öğr. Gör. Saadet İrem TURGUT

Kapadokya Üniversitesi, Kapadokya Meslek Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi

Öğr. Gör. Zeynep AKİDAĞI

Kapadokya Üniversitesi, Kapadokya Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Laboratuvar Teknikleri

BİLİMSEL KURUL

Prof. Dr. Ekrem ÜNAL

Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dahili Tıp Bilimleri Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları

Prof. Dr. Erkan KARATAŞ

Atlas Üniversitesi Tıp Fakültesi, Cerrahi Tıp Bilimleri, Kulak, Burun, Boğaz Hastalıkları

Prof. Dr. Füsun Ferda ERDOĞAN

Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Nöroloji

Prof. Dr. Meltem SEZİŞ DEMİRCİ

Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik

Prof. Dr. Müge ARTAR

Kapadokya Üniversitesi Beşeri Bilimler Fakültesi, Psikoloji

Prof. Dr. Pınar BAYHAN

Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi

Doç. Dr. Derya EVGİN

Kayseri Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi

Doç. Dr. Ebru AKAY

Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Patoloji

Doç. Dr. Pınar SAĞIROĞLU

Erciyes Üniversitesi Tıbbi Mikrobiyoloji Ana Bilim Dalı

Doç. Dr. Zehra ÇALIŞKAN

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği

Dr. Öğr. Üyesi Bahar ARAS

Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon

Dr. Öğr. Üyesi Güldağ HERDEM

Kapadokya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin AVCILAR

Erciyes Üniversitesi Tıbbi İmmünoloji Ana Bilim Dalı

Dr. Öğr. Üyesi Kadirhan DOĞAN

Kapadokya Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

BİLİMSEL PROGRAM

KAPADOKYA ÜNİVERSİTESİ II. ULUSAL SAĞLIK SEMPOZYUMU **"MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIMLA ERKEN ÇOCUKLUK DÖNEMİ"**				
20 HAZİRAN 2023 SALI				
AÇILIŞ	**10.00- 10.30**	Prof. Dr. Vesile Şenol Rektör Yardımcısı	Kapadokya Üniversitesi	Açılış Konuşması
		Prof. Dr. Berrin Akman	Hacettepe Üniversitesi	Afetlerde Çocuğa Yaklaşım
ÇOCUKLARDA AFET SONRASI MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM				
ÖZEL OTURUM	**AFET SONRASI ÇOCUKLARDA ERKEN MÜDAHALE**			
	Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Meral Başaran			
	10.35- 11.05	Mehmet Eskitaş	Erciyes Üniversitesi	Afetlerde Arama- Kurtarma Faaliyetlerinde Çocuklara Yaklaşım
	11.10- 11.40	Bilal İncedağ	Kayseri İl Sağlık Müdürlüğü	Afet Alanında Acil Yardım ve Hastane Transport Süreci
	11.45- 12.15	Doç.Dr. Necmi Baykan	Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi	Crush-Kompartman Sendromu
	ÖĞLE ARASI			
	AFET SONRASI ÇOCUKLARDA REHABİLİTASYON			
	Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Nagehan Avcı			
	13.00- 15.00	Prof. Dr. Müge Artar	Kapadokya Üniversitesi	Psikolojik Rehabilitasyon
		Öğr. Gör. Dr. Deniz Ayşegül Söğüt	Bartın Üniversitesi	Özel Gereksinimi Olan Çocuklarda Deprem Sonrası Rehabilitasyon Süreci
		Öğr. Gör. Gökhan Gönül	Kapadokya Üniversitesi	Afet Sonrası İhmal ve İstismar-Rehabilitasyon Süreci
		Öğr. Gör. Namık Yücel Birol	Kapadokya Üniversitesi	Dil ve Konuşma Rehabilitasyonu

21 HAZİRAN 2023 ÇARŞAMBA			
1. OTURUM 10.00-11.30	**Çocuk Gelişimi Programı**		
	Oturum Başkanı: Öğr. Gör. S. İrem Turgut		
	Prof. Dr. Pınar Bayhan	Hacettepe Üniversitesi	Çocuklarda Erken Müdahale
	Doç.Dr. Haktan Demircioğlu	Hacettepe Üniversitesi	Erken Çocukluk Döneminde Duygusal ve Davranışsal Bozukluklar
2. OTURUM 11.00-12.00 (A)	**Patoloji Laboratuvar Teknikleri Programı**		
	Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Mehmet Alparslan Ünal		
	Doç. Dr. Ebru Akay	Kayseri Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi	Erken Çocukluk Çağı Tümörleri
	Sözlü Bildiri I Çocuklarda İnsidental Saptanan Apendiks Nöroendokrin Tümörleri *Melike Ordu, Ayşe Betül Öztürk*		
2. OTURUM 11.00-12.00 (B)	**Fizyoterapi Programı**		
	Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Safiye Esersoy		
	Dr. Öğr. Üyesi Buket Büyükturan	Ahi Evran Üniversitesi	İnfantlarda Postüral Kontrol Gelişimi
3. OTURUM 13.00-14.00 (A)	**İlk ve Acil Yardım Programı**		
	Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Gökhan Gönül		
	Doç.Dr. Derya Evgin	Kayseri Üniversitesi	Konvülsiyon Yönetiminde Multidisipliner Ekibin Rolleri
	Sözlü Bildiri II Nadir Görülen Hastalıklarda Erken Çocukluk Döneminde Hemşirelerin Rolü *Ayşegül Yıldız*		
3. OTURUM 13.00-14.00 (B)	**Radyoterapi Programı**		
	Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Zehra Açıkgöz		
	Prof. Dr. Fulya Ağaoğlu	Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi	Erken Çocukluk Döneminde Radyoterapi
4. OTURUM 14.00-15.00 (A)	**Tıbbi Laboratuvar Teknikleri Programı**		
	Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Murat Doğaner		
	Prof. Dr. Ekrem Ünal	Erciyes Üniversitesi	Erken Çocukluk Döneminde Löseminin Erken Tanısı
	Sözlü Bildiri III Wilson ve Menkes'in Yeni Kardeşi: Mednik (Kamouraska) Sendromu *Nazife Mengi*		
4. OTURUM 14.00-15.00 (B)	**Diyaliz Programları**		
	Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Gülşah Bektaş		
	Dr. Öğr. Üyesi Caner Alparslan	İzmir Demokrasi Üniversitesi	Erken Çocukluk Döneminde Diyaliz Uygulamalarının Uzaktan Yönetimi

5. OTURUM 15.00-16.00 (A)	**Optisyenlik Programı**		
	Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Neslihan Sorgucu		
	Op. Dr. Abdülkerim Coşkun	Kayseri Lazer Göz Merkezi	Erken Çocukluk Döneminde Göz Taramalarının Önemi
5. OTURUM 15.00-16.00 (B)	**Elektronörofizyoloji Programı**		
	Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Emre Erdoğan		
	Prof. Dr. Füsun Ferda Erdoğan	Erciyes Üniversitesi	Erken Çocukluk Döneminde Epilepsiye Yaklaşım
6. OTURUM 16.00-17.00 (A)	**Odyometri Programı**		
	Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Ahmet Turan Tanbek		
	Prof. Dr. Erkan Karataş	Atlas Üniversitesi	Erken Çocukluk Dönemi İşitme Kayıplarında Güncel Tedavi Yöntemleri
6. OTURUM 16.00-17.00 (B)	**Ağız Diş Sağlığı ve Diş Protez Programları**		
	Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Ali Bozkurt		
	Dr. Öğr. Üyesi Güldağ Herdem	Kapadokya Üniversitesi	Erken Çocukluk Döneminde Diş Sağlığı
	Sözlü Bildiri IV Anterior Süt Dişi Restorasyonlarında Prefabrike Zirkonyum Kronlar *Beyza Ecem Alkaç Ekici*		
	Sözlü Bildiri V Hall Tekniğine Güncel Bir Bakış *Beyza Ecem Alkaç Ekici*		
KAPANIŞ			

İÇİNDEKİLER

İnfantlarda Postüral Kontrolün Gelişimi …….1
Buket Büyükturan, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi

Nadir Görülen Hastalıklarda Erken Çocukluk Döneminde Hemşirelerin Rolü ……...…3
Ayşegül Yıldız, Kapadokya Üniversitesi

Çocuklarda İnsidental Saptanan Apendiks Nöroendokrin Tümörleri …….6
Melike Ordu, Ayşe Betül Öztürk, Aksaray Üniversitesi

Wilson ve Menkes'in Yeni Kardeşi: Mednik (Kamouraska) Sendromu ……...……..8
Nazife Mengi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Anterior Süt Dişi Restorasyonlarında Prefabrike Zirkonyum Kronlar ……. 11
Beyza Ecem Alkaç Ekici, Acıbadem Eskişehir Hastanesi

Hall Tekniğine Güncel Bir Bakış ……..12
Beyza Ecem Alkaç Ekici, Acıbadem Eskişehir Hastanesi

İNFANTLARDA POSTÜRAL KONTROLÜN GELİŞİMİ

Buket BÜYÜKTURAN[1]
[1]*Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümü*
fztkaya04@hotmail.com

ÖZET

Bu çalışmada infantlarda postüral kontrolün gelişim basamakları ve postüral kontrolü etkileyen sistemler ve teoriler incelenmiştir. Postüral kontrolü sağlayan motor, duyu ve kognitif olmak üzere üç sistem bulunmaktadır. Duyusal sistemlerin ise görsel, vestibüler ve somatosensöriyel sistem olmak üzere üç alt basamağı bulunmaktadır. Postüral kontrol tüm bu sistemlerin birlikte ve etkili bir şekilde çalışması, stabilite ile ilişkili olan ve diğer tüm kasların uygun şekilde aktivasyonunun sağlanması ve duruma en uygun duyusal girdilerin birleşimi ile oluşmaktadır. Bebek ve çocuğun tüm gelişim özellikleri gelişimsel teorilere göre incelenmektedir. Yaşamın ilk yıllarından itibaren geliştirilen becerilerin ortaya çıkması postüral aktivitenin gelişimine bağlıdır. Motor gelişim basamakları postüral kontrol gelişimi ile ilişkilendirilmiştir.

Anahtar kelimeler: Motor gelişim, Postüral kontrol, Stabilite.

DEVELOPMENT OF POSTURAL CONTROL IN INFANTS

ABSTRACT

In this study, the developmental stages of postural control in infants and the systems and theories affecting postural controlwere investigated. There are three systems that provide postural control: motor, sensory and cognitive. The sensory systems, have three subtitles: visual, vestibular and somatosensory systems. Postural control consists of all these systems working together and effectively, ensuring the appropriate activation of all muscles related to stability and other muscles, and the combination of the most appropriate sensory inputs for the situation. All developmental characteristics of the baby and child are investigated according to developmental theories. Skills developed from the first years of life depend on the development of postural activity. Motor developmental stages have been associated with the development of postural control.

Key words: Postural control, stability, motor development

KAYNAKLAR

Massion, J. (1994). Postural control system. *Current opinion in neurobiology*, 4(6), 877-887.

Peterka, R. J. (2002). Sensorimotor integration in human postural control. *Journal of neurophysiology*, 88(3), 1097-1118.

Bilgin, S., Yildiz, Ş., Aydoğan Arslan, S., Yapali, G., & Büyükturan, B., (2018). Motor Kontrol - Araştırmanın Klinik Uygulamaya Aktarılması, Hipokrat Yayınevi.

Clifford, A. M., & Holder-Powell, H. (2010). Postural control in healthy individuals. *Clinical biomechanics*, 25(6), 546-551.

Hodges, P. W., & Gandevia, S. C. (2000). Changes in intra-abdominal pressure during postural and respiratory activation of the human diaphragm. *Journal of applied Physiology*, 89(3), 967-976.

Hirabayashi, S. I., & Iwasaki, Y. (1995). Developmental perspective of sensory organization on postural control. *Brain and development*, 17(2), 111-113.

Hayes, M. S., McEwen, I. R., Lovett, D., M'Lisa, M. S., & Smith, D. W. (1999). Next step: survey of pediatric physical therapists' educational needs and perceptions of motor control, motor development and motor learning as they relate to services for children with developmental disabilities. *Pediatric Physical Therapy*, 11(4), 164-182.

Schloon, H., O'Brien, M. J., Scholten, C. A., & Prechtl, H. F. R. (1976). Muscle Activity and Postural Behaviour in Newborn Infants–A Polymyographic Study. *Neuropädiatrie*, 7(04), 384-415.

Amiel-Tison, C., Grenier, A., & De Ajuriaguerra, J. (1980). Evaluation neurologique du nouveau-né et du nourrisson.

Prechtl, H. F., Cioni, G., Einspieler, C., Bos, A. F., & Ferrari, F. (2001). Role of vision on early motor development: lessons from the blind. Developmental medicine and child neurology, 43(3), 198-201.

Inoue, A., Iwasaki, S., Ushio, M., Chihara, Y., Fujimoto, C., Egami, N., & Yamasoba, T. (2013). Effect of vestibular dysfunction on the development of gross motor function in children with profound hearing loss. *Audiology and Neurotology*, 18(3), 143-151.

Harbourne, R. T., Giuliani, C., & Neela, J. M. (1993). A kinematic and electromyographic analysis of the development of sitting posture in infants. Developmental Psychobiology: The Journal of the International Society for Developmental Psychobiology, 26(1), 51-64.

Harbourne, R. T., & Stergiou, N. (2003). Nonlinear analysis of the development of sitting postural control. Developmental Psychobiology: The Journal of the International Society for Developmental Psychobiology, 42(4), 368-377.

Rachwani, J., Santamaria, V., Saavedra, S. L., & Woollacott, M. H. (2015). The development of trunk control and its relation to reaching in infancy: a longitudinal study. *Frontiers in Human Neuroscience*, 9, 94.

Bertenthal, B. I., Rose, J. L., & Bai, D. L. (1997). Perception–action coupling in the development of visual control of posture. Journal of experimental psychology: human perception and performance, 23(6), 1631.

Newell, K. M. (1991). Motor skill acquisition. *Annual review of psychology*, 42(1), 213-237.

Sveistrup, H., & Woollacott, M. H. (1996). Longitudinal development of the automatic postural response in infants. Journal of motor behavior, 28(1), 58-70.

Foster, E. C., Sveistrup, H., & Woollacott, M. H. (1996). Transitions in visual proprioception: A cross-sectional developmental study of the effect of visual flow on postural control. *Journal of Motor Behavior*, 28(2), 101-112.

Stoffregen, T. A., Adolph, K., Thelen, E., Gorday, K. M., & Sheng, Y. Y. (1997). Toddlers' postural adaptations to different support surfaces. *Motor Control*, 1(2), 119-137.

Sveistrup, H., & Woollacott, M. H. (1997). Practice modifies the developing automatic postural response. *Experimental Brain Research*, 114, 33-43.

NADİR GÖRÜLEN HASTALIKLARDA ERKEN ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE HEMŞİRELERİN ROLÜ

Ayşegül YILDIZ[1]
[1]*Kapadokya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü, Nevşehir, Türkiye.*
aysegul.yildiz@kapadokya.edu.tr

ÖZET

Nadir görülen hastalıklar, sayıca diğer hastalıklar kadar fazla kişiyi etkilemiyor olsa da tanılanması ve tedavi edilmesi zor olan hastalıklar grubunda yer almaktadır. Nadir görülen hastalıklarda önleme, tanılama, tedavi basamakları diğer hastalıklardan farklı olarak ele alınmalıdır. Nadir görülen hastalıkların ortaya çıkmasını kolaylaştıran risk faktörlerinin tanımlanması, bulguların belirlenmesi ile tanı koyulması en çok güçlük yaşanan aşamalardandır. Bu aşamadan sonra sıra tedaviye gelse de bu hastalıklarla ilgili yeterince çalışma yapılmaması, çoğu sağlık profesyonelinin bu hastalıklarla ilgili farkındalığının olmaması, kısmen tedavisi varsa bile gerekli ilaçlara veya tedavi yöntemine ulaşılamaması ve uygulanan tedavinin hasta üzerinde ne derece etkili olacağının tahmin edilememesi bu hastalıklarla mücadeleyi zorlaştırmaktadır. Sağlık hizmetlerinin sunumunda koruma, önleme, tedavi etme ve rehabilite etme adımlarında doğrudan görev alan, birebir hastayla çalışan ve hastayla en çok zaman geçiren hemşireler nadir hastalıklarla ilgili önemli roller üstlenmektedir. Nadir hastalıkların büyük bir çoğunluğu erken çocukluk döneminde ortaya çıkan ilk bulguların değerlendirilmesiyle belirlenebilmektedir. Bu çalışma nadir hastalıklarda erken çocukluk döneminde hemşirelerin rollerinin tanımlanması amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk, Hemşirelik rolleri, Nadir görülen hastalıklar.

THE ROLE OF NURSES IN EARLY CHILDHOOD IN RARE DISEASES

ABSTRACT

Although rare diseases do not affect as many people as other diseases, they are in the group of diseases that are difficult to diagnose and treatment. In rare diseases, prevention, diagnosis and treatment steps should be handled differently from other diseases. Identifying the risk factors that facilitate the emergence of rare diseases, identifying the findings and making the diagnosis are the most difficult stages. After this stage, although it is time for treatment, the lack of adequate studies on these diseases, the lack of awareness of most health professionals about these diseases, the inability to reach the necessary drugs or treatment methods even if they are partially treated, and the inability to predict how effective the treatment will be on the patient makes it difficult to combat these diseases. Nurses, who are directly involved in the steps of protection, prevention, treatment and rehabilitation in the provision of health services, work with the patient and spend the most time with the patient, play an important role in rare diseases. The majority of rare diseases can be identified by evaluating the first findings in early childhood. This study was carried out to define the roles of nurses in rare diseases in early childhood.

Keywords: Early childhood, Nursing roles, Rare disease

KAYNAKLAR

Açıkgöz, G. & Baykal, U. (2023). Yasal Düzenlemeler Çerçevesinde Hemşirelerin Mesleki Rolleri ve Özerklik. *Istanbul Kent University Journal of Health Sciences*, 2(1), 29-34. Retrieved from https://dergipark.org.tr/en/pub/ikujhs/issue/75785/1223918

Applebaum, A. J., Polacek, L. C., Walsh, L., Reiner, A. S., Lynch, K., Benvengo, S., ... & Diamond, E. L. (2020). The unique burden of rare cancer caregiving: caregivers of patients with Erdheim–Chester disease. *Leukemia & lymphoma*, 61(6), 1406-1417. https://doi.org/10.1080/10428194.2020.1719090

Black, N., Martineau, F., Manacorda, T. (2015). Diagnostic odyssey for rare diseases: exploration of potential indicators; policy innovation research unit. London: *LSHTM*, 1-65.

CORD. Canadian Organization of Rare Disorders. (2019). https://www.raredisorders.ca. Accessed: April 06.

Currie, G., & Szabo, J. (2019). "It is like a jungle gym, and everything is under construction": The parent's perspective of caring for a child with a rare disease. *Child: care, health and development*, 45(1), 96-103. https://doi.org/10.1111/cch.12628

Gedük, AE. (2018). Hemşirelik Mesleğinin Gelişen Rolleri, *Sağlık Bilimleri ve Meslekleri Dergisi,* 5(2), 253-258. https://doi.org/10.17681/hsp.358458

Genetic Rare Diseases Information Centre. US Department of Health & Human Services. 2018. https://rarediseases.info.nih.gov. Accessed November 13, 2018.

International Council of Nursing. (2002). Erişim Tarihi: 03.04.2023 Web: https://www.icn.ch/nursing-policy

Johnson, J., Johnson, O., Heyhoe, J., Fielder, C., Dunning, A. (2018). Parent experiences and preferences when dysmelia is identified during the prenatal and perinatal periods: a qualitative study into family nursing care for rare diseases. *Journal of family nursing*, 24(2), 271-293. https://doi.org/10.1177/1074840718772808

Kaufmann P, Pariser AR, Austin C. (2018). From scientific discovery to treatments for rare diseases – the view from the National Center for Advancing Translational Sciences – Office of Rare Diseases Research. *Orphanet J Rare Dis*, 13(1), 196-204. https://doi.org/10.1186/s13023-018-0936-x

Llubes-Arrià, L., Sanromà-Ortíz, M., Torné-Ruiz, A., Carillo-Álvarez, E., García-Expósito, J., & Roca, J. (2022). Emotional experience of the diagnostic process of a rare disease and the perception of support systems: a scoping review. *Journal of Clinical Nursing*, 31(1-2), 20-31. https://doi.org/10.1111/jocn.15922

Taylor JY, Wright ML, Hickey KT, Housman D. (2017). Genome sequencing technologies and nursing: what are the roles of nurses and nurse scientists? *Nurs Res*, 66(2), 198-205. https://doi.org/10.1097/NNR.0000000000000211

T.C Sağlık Bakanlığı. (2023). Nadir Görülen Hastalıklar Eylem Planı 2023-2027, Ankara. Erişim Linki: https://shgmnadirdb.saglik.gov.tr/Eklenti/44497/0/nadir-hastaliklar-eylem-plani--011222pdf.pdf

Walkowiak, D., & Domaradzki, J. (2020). Needs assessment study of rare diseases education for nurses and nursing students in Poland. *Orphanet Journal of Rare Diseases*, 15(1), 1-13. https://doi.org/10.1186/s13023-020-01432-6

Walsh E. (2018). A nursing perspective on rare diseases: mesothelioma. *Br J Nurs*, 27 (17), 26-28. https://doi.org/10.12968/bjon.2018.27.17.S26

Ward, A. J., Murphy, D., Marron, R., McGrath, V., Bolz-Johnson, M., Cullen, W., ... & Treacy, E. P. (2022). Designing rare disease care pathways in the Republic of Ireland: a co-operative model. *Orphanet Journal of Rare Diseases*, 17(1), 162-178. https://doi.org/10.1186/s13023-022-02309-6

Zurynski, Y., Deverell, M., Dalkeith, T., Johnson, S., Christodoulou, J., Leonard, H., ... & APSU Rare Diseases Impacts on Families Study group. (2017). Australian children living with rare diseases: experiences of diagnosis and perceived consequences of diagnostic delays. *Orphanet Journal of Rare Diseases*, 12, 1-9. https://doi.org/10.1186/s13023-017-0622-4

ÇOCUKLARDA İNSİDENTAL SAPTANAN APENDİKS NÖROENDOKRİN TÜMÖRLERİ

Melike ORDU[1], Ayşe Betül ÖZTÜRK[2]
[1]*Aksaray Üniversitesi, Eğitim Araştırma Hastanesi Patoloji Bölümü, Aksaray, Türkiye,* dr_melike@windowslive.com
[2]*Aksaray Üniversitesi, Eğitim Araştırma Hastanesi Çocuk Cerrahi Bölümü, Aksaray, Türkiye,* abetulozturk@aksaray.edu.tr

ÖZET

Geçmişte karsinoid tümör olarak adlandırılan nöroendokrin tümörlerin en sık görüldüğü yer apendikstir. Genellikle asemptomatik seyreden nöroendokrin tümörler sıklıkla insidental olarak tanı almaktadır. Çalışmada Aksaray Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesin'de Ocak 2019 ile Ocak 2023 tarihleri arasında apandisit ön tanısı ile opere edilen 1324 hastanın dosyaları ve patoloji sonuçları retrospektif olarak incelendi. Hastaların yaş, cinsiyet ve histopatolojik tanıları kaydedildi. Histopatolojik olarak nöroendokrin tümör tanısı alan hastalarda tümörün yeri, büyüklüğü, cerrahi sınır değerlendirmesi, Ki67 proliferasyon indeksi, mitotik indeksi, immünohistokimyasal boyamaları ve postoperatif takip ve tedavileri değerlendirildi. Bu çalışmada amacımız; apandisit ön tanısı ile apendektomi yapılan çocuk hastaların patoloji sonuçlarını değerlendirilerek nöroendokrin tümör saptananların sıklığını belirlemektir.

Anahtar kelimeler: Nöroendokrin tümör, Apendiks, İnsidental, Çocuk.

INCIDENTAL APPENDIX NEUROENDOCRİNE TUMORS IN CHILDREN

ABSTRACT

The most common site of neuroendocrine tumors, which were called carcinoid tumors in the past, is the appendix. Neuroendocrine tumors, which are usually asymptomatic, are often diagnosed incidentally. In the study, the files and pathology results of 1324 patients who were operated on with the preliminary diagnosis of appendicitis in Aksaray University Training and Research Hospital between January 2019 and January 2023 were retrospectively analyzed. The age, gender, and histopathological diagnoses of the patients were recorded. The location, size, surgical margin assessment, Ki67 proliferation index, mitotic index, immunohistochemical staining, and postoperative follow-up and treatment of the tumor were evaluated in patients diagnosed with histopathologically neuroendocrine tumors. Our aim in this study; To determine the frequency of neuroendocrine tumors by evaluating the pathology results of pediatric patients who underwent appendectomy with a preliminary diagnosis of appendicitis.

Keywords: Neuroendocrine tumor, Appendix, Incidental, Child.

KAYNAKLAR

Meæinã, C., Vasile, I., Vilcea, I. D., Paæalega, M., Calota, F., Enache, D. S., ... & Mogoanta, S. (2011). Carcinoid tumour of the appendix: problems of diagnosis and treatment. *Chirurgia*, 106.

Eğin, S., Hot, S., Yeşiltaş, M., Kamalı, S., Gökçek, B., Yılmaz, E., ... & Karahan, S. R. (2014). Apendiks' in Karsinoid tümörü: 3769 Ardışık Acil Apendektomi.

Başak, F., Hasbahçeci, M., Canbak, T., Acar, A., Baş, G., & Alimoğlu, O. (2014). İnsidental Saptanan Apendiks Karsinoid Tümörü. *J Kartal TR*, *25*(1), 19-22.

Connor, S. J., Hanna, G. B., & Frizelle, F. A. (1998). Appendiceal tumors: retrospective clinicopathologic analysis of appendiceal tumors from 7,970 appendectomies. *Diseases of the Colon & Rectum*, *41*, 75-80.

Modlin, I. M., Lye, K. D., & Kidd, M. (2003). A 5-decade analysis of 13,715 carcinoid tumors. *Cancer: Interdisciplinary International Journal of the American Cancer Society*, *97*(4), 934-959.

Spallitta, S. I., Termine, G., Stella, M., Calistro, V., & Marozzi, P. (2000). Carcinoid of the appendix. A case report. *Minerva chirurgica*, *55*(1-2), 77-87.

Coşkun, H., Bostancı, Ö., Dilege, M., Mihmanlı, M., Yılmaz, B., Akgün, İ., & Yıldırım, S. (2006). Carcinoid tumors of appendix: treatment and outcome. *Turkish Journal of Trauma and Emergency Surgery*, *12*(2), 150-154.

Goede, A. C., Caplin, M. E., & Winslet, M. C. (2003). Carcinoid tumour of the appendix. *Journal of British Surgery*, *90*(11), 1317-1322.

Öberg, K., & Castellano, D. (2011). Current knowledge on diagnosis and staging of neuroendocrine tumors. *Cancer and metastasis reviews*, *30*, 3-7.

Tchana-Sato, V., Detry, O., Polus, M., Thiry, A., Detroz, B., Maweja, S., ... & Honoré, P. (2006). Carcinoid tumor of the appendix: a consecutive series from 1237 appendectomies. *World journal of gastroenterology: WJG*, *12*(41), 6699.

Ma, K. W., Chia, N. H., Yeung, H. W., & Cheung, M. T. (2010). If not appendicitis, then what else can it be? A retrospective review of 1492 appendectomies. *Hong Kong Medical Journal*.

Toumpanakis, C., Standish, R. A., Baishnab, E., Winslet, M. C., & Caplin, M. E. (2007). Goblet cell carcinoid tumors (adenocarcinoid) of the appendix. *Diseases of the colon & rectum*, *50*, 315-322.

Plöckinger, U., Couvelard, A., Falconi, M., Sundin, A., Salazar, R., Christ, E., ... & Pape, U. F. (2007). Consensus guidelines for the management of patients with digestive neuroendocrine tumours: well-differentiated tumour/carcinoma of the appendix and goblet cell carcinoma. *Neuroendocrinology*, *87*(1), 20-30.

Levy, M. H., Back, A., Benedetti, C., Billings, J. A., Block, S., Boston, B., ... & Weinstein, S. M. (2009). NCCN clinical practice guidelines in oncology: palliative care. *Journal of the National Comprehensive Cancer Network: JNCCN*, *7*(4), 436-473.

Chapman, W. C., Debelak, J. P., Pinson, C. W., Washington, M. K., Atkinson, J. B., Venkatakrishnan, A., ... & Christman, J. W. (2000). Hepatic cryoablation, but not radiofrequency ablation, results in lung inflammation. *Annals of surgery*, *231*(5), 752.

WİLSON VE MENKES'İN YENİ KARDEŞİ: MEDNİK (KAMOURASKA) SENDROMU

Nazife MENGİ[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, İstanbul, Türkiye*

naz.mengi68@gmail.com

ÖZET

Nadir görülen nörokutanöz bir hastalık olan MEDNİK sendromu, yeni bir bakır metabolizması bozukluğudur. Kalıtsal bakır metabolizması bozuklukları olan Menkes ve Wilson hastalıklarının klinik, biyokimyasal belirtilerini birleştiren çoklu sistem hastalığıdır. Menkes ve Wilson hastalığına bakır ATPaz'lardaki mutasyonlar neden olur. ATP7A mutasyonu Menkes ve ATP7B mutasyonu Wilson hastalığına neden olur. Otozomal resesif geçişli MEDNİK sendromu ise AP1S1 genindeki mutasyonlar sonucu gelişen genetik bir bozukluktur. AP1S1 genindeki kusur, bakır ATPaz'ların çalışmasını bozar ve trans-golgi'de daha az tutulmaya, plazma zarında fazla bakıra neden olur.

Anahtar kelimeler: AP1S1 gen mutasyonu, Bakır, Konjenital diyare, Mednik.

WİLSON AND MENKES' NEW BROTHER: MEDNİK (KAMOURASKA) SYNDROME

ABSTRACT

MEDNIK syndrome, a rare neurocutaneous disease, is a new copper metabolism disorder. It is a multisystem disease that combines clinical and biochemical manifestations of Menkes and Wilson's diseases, which are hereditary disorders of copper metabolism. Menkes and Wilson's disease is caused by mutations in copper ATPases. The ATP7A mutation causes Menkes and the ATP7B mutation causes Wilson's disease. Autosomal recessive MEDNIK syndrome is a genetic disorder that develops as a result of mutations in the AP1S1 gene. The defect in the AP1S1 gene disrupts the operation of copper ATPases and causes less uptake in trans-golgi and excess copper in the plasma membrane.

Keywords: AP1S1 gene mutation, Copper, Congenital diarrhea, Mednik.

KAYNAKLAR/REFERENCES

Martinelli, D., Travaglini, L., Drouin, C. A., Ceballos-Picot, I., Rizza, T., Bertini, E., ... & Dionisi-Vici, C. (2013). MEDNIK syndrome: a novel defect of copper metabolism treatable by zinc acetate therapy. *Brain*, *136*(3), 872-881.

Martinelli, D., & Dionisi-Vici, C. (2014). AP1S1 defect causing MEDNIK syndrome: a new adaptinopathy associated with defective copper metabolism. *Annals of the New York Academy of Sciences*, *1314*(1), 55-63.

Incecik, F., Bisgin, A., & Yılmaz, M. (2018). MEDNIK syndrome with a frame shift causing mutation in AP1S1 gene and literature review of the clinical features. *Metabolic Brain Disease*, *33*, 2065-2068.

Alsaif, H. S., Al-Owain, M., Barrios-Llerena, M. E., Gosadi, G., Binamer, Y., Devadason, D., ... & Alkuraya, F. S. (2019). Homozygous loss-of-function mutations in AP1B1, encoding beta-1 subunit of adaptor-related protein complex 1, cause MEDNIK-like syndrome. *The American Journal of Human Genetics*, *105*(5), 1016-1022.

Faghihi, F., Khamirani, H. J., Zoghi, S., Kamal, N., Yeganeh, B. S., Dianatpour, M., ... & Dastgheib, S. A. (2022). Phenotypic spectrum of autosomal recessive Keratitis-Ichthyosis-Deafness Syndrome (KIDAR) due to mutations in AP1B1. *European Journal of Medical Genetics*, *65*(3), 104449.

Montpetit, A., Côté, S., Brustein, E., Drouin, C. A., Lapointe, L., Boudreau, M., ... & Cossette, P. (2008). Disruption of AP1S1, causing a novel neurocutaneous syndrome, perturbs development of the skin and spinal cord. *PLoS genetics*, *4*(12), e1000296.

Kaler, S. G. (2013). Inborn errors of copper metabolism. *Handbook of clinical neurology*, *113*, 1745-1754.

PREFABRICATED ZIRCONIUM CROWNS IN ANTERIOR PRIMARY TEETH RESTORATION

Beyza Ecem ALKAÇ EKİCİ[1]
[1]Acıbadem Eskişehir Hospital, Department of Oral and Dental Health, Eskisehir, Turkey
beyzaalkac@gmail.com.tr

ABSTRACT

Dental caries, which is the most common cause of early loss of primary teeth, is one of the most common chronic diseases in childhood (Benjamin, 2010). American Academy of Pediatric Dentistry (AAPD) defined Early Childhood Caries (ECC) as the presence of one or more decayed, missing (due to caries) or filled tooth surfaces in any primary tooth in a child 71 months of age or younger (Planells del Pozo and Fuks, 2014). Although developments in preventive dentistry, fluoride applications and increasing awareness of oral and dental health in parents have reduced the incidence of dental caries, ECC still has a high prevalence, especially in the lower socioeconomic population. While the prevalence of ECC in developed countries is between 1% and 12% (Congiu et al., 2014), this rate reaches up to 70% in less developed countries (Ismail, 2003). ECC may develop within a few months following the eruption, it is observed initially in the upper primary incisors, and then spreads rapidly to the lower and upper primary first molars (Karaca et al., 2013; Seow, 2018). Caries lesions progress aggressively and cause dental material losses that cannot be treated with conventional restorative techniques. In addition to caries, dental traumas can also cause severely mutilated primary incisors (Usha et al., 2007). In the past years, the esthetic and long-term successful restoration of severely mutilated primary anterior teeth has been a very difficult aim in pediatric dentistry. Today, thanks to developing dental materials, restorations with long-term clinical success can be made. In primary teeth, full coronal restorations are thought to be a long-lasting and durable treatment option that decreases the risk of secondary caries compared to intra-coronal restorations (Roberts et al., 2005). The use of full coronal restorations is recommended, especially in patients with high caries risk (Donly, 2013; Wagoner, 2015; Yeolekar et al., 2015). In this review, it is aimed to present a current research on the use of prefabricated zirconium crowns in anterior primary teeth restorations, the advantages and disadvantages of the material, and clinical success and failure rates. Prefabricated zirconium crowns have been used in pediatric dentistry since 2010 (Khatri, 2017; Lee, 2018). The use of prefabricated zirconium crowns in the restoration of primary anterior teeth is very promising due to its durability and esthetic properties. Clinical studies with long-term follow-up will provide a broader perspective on the material.

Keywords: Early childhood caries, Esthetic, Pediatric dentistry, Prefabricated zirconium crowns, Primary anterior teeth.

REFERENCES

Benjamin RM. (2010), Oral health: the silent epidemic. *Public Health Reports*, 125(2):158-159.

Planells del Pozo, P., ve Fuks, AB. (2014). Zirconia crowns--an esthetic and resistant restorative alternative for ECC affected primary teeth. *The Journal of Clinical Pediatric Dentistry*, *38*(3), 193–195.

Congiu, G., Campus, G., Lugliè, PF. (2014), Early childhood caries (ECC) prevalence and background factors: A review. *Oral Health and Preventive Dentistry*, 12(1), 71–76.

Ismail, AI. (2003), Determinants of Health in Children and the Problem of Early Childhood Caries. *Pediatric Dentistry*, 25(4), 328–333.

Karaca, S., Özbay, G., Kargül, B. (2013). Primary Zirconia Crown Restorations for Children with Early Childhood Caries. *Acta stomatol Croat.*,47(1):64-71.

Seow, WK. (2018) Early Childhood Caries. *Pediatr Clin North Am,*.65(5):941-954.

Usha, M., Deepak, V., Venkat, S., Gargi, M. (2007). Treatment of severely mutilated incisors: A challenge to the pedodontist. *Journal of Indian Society of Pedodontics and Preventive Dentistry*, *25*, 34–36.

Roberts JF., Attari N., Sherriff M. (2005) The survival of resin modified glass ionomer and stainless steel crown restorations in primary molars, placed in a specialist paediatric dental practice. *Br. Dent. J.*, 198:427–431.

Donly, KJ. (2013). Restorative Dentistry for Children. *Dental Clinics of North America*, *57*(1), 75–82.

Waggoner, WF. (2015). Restoring primary anterior teeth: Updated for 2014. *Pediatric Dentistry*, *37*(2), 163–170.

Yeolekar, TS., Chowdhary, NR., Mukunda, KS., & Kiran, NK. (2015). Evaluation of Microleakage and Marginal Ridge Fracture Resistance of Primary Molars Restored with Three Restorative Materials: A Comparative in vitro Study. *International Journal of Clinical Pediatric Dentistry*, *8*(2), 108–113.

Khatri, A. (2017). Esthetic zirconia crown in pedodontics. *International Journal of Pedodontic Rehabilitation*, *2*(1), 31.

Lee JH. (2018). Guided tooth preparation for a pediatric zirconia crown. *J Am Dent Assoc.*, 149(3):202-208.

HALL TEKNİĞİNE GÜNCEL BİR BAKIŞ

Beyza Ecem ALKAÇ EKİCİ[1]
[1]*Acıbadem Eskişehir Hastanesi, Ağız ve Diş Sağlığı Bölümü, Eskişehir, Türkiye*
beyzaalkac@gmail.com.tr

ÖZET

Diş çürüğü; multifaktöriyel etiyolojiye sahip, yaygın olarak görülen ve önlenebilir bir hastalıktır (Fejerskov vd., 2003; Pitts, 2004). Çürüğün oluşum mekanizması asit üreten karyojenik bakteriler ve fermente olabilen karbonhidratların diş sert dokularında fiziksel ve kimyasal yıkıma neden olması şeklinde açıklanmaktadır (Selwitz vd., 2007). Süt dişlerinde yaygın olarak görülen diş çürüğü, çocukların yaşam kalitesini ve büyüme gelişimini olumsuz yönde etkileyen önemli bir faktördür (Souza vd., 2018). Süt molar dişlerdeki diş çürükleri hem oklüzyonun sağlıklı gelişimi hem de çiğneme fonksiyonunun idamesi açısından öncelikli öneme sahiptir. Çürüklerin tedavi edilmemesi durumunda çocuklarda erken süt dişi kaybı, daimî dişlenme döneminde oklüzyon bozuklukları, ağrı, enfeksiyon, çiğneme ve fonasyonda yetersizlik ve estetik problemler gibi istenmeyen sonuçlar ortaya çıkabilmektedir. Çürüklü süt molar dişlerin tedavisinde kullanılan geleneksel tekniklerde çürük temizliğinin ardından; amalgam, kompozit rezin, kompomer, cam iyonomer siman ve rezin modifiye cam iyonomer siman materyaller kullanılarak uygulan intrakronal restorasyonlar veya full kronal restorasyonlar (AAPD., 2022) tercih edilmektedir. Geleneksel tekniklerde koltukta geçirilen zaman artmakta, çocukla kooperasyon kurulmasında zorluk yaşanmakta ve dolayısıyla uzun dönem restorasyon başarısı olumsuz yönde etkilenmektedir. Tüm bunlar göz önüne alındığında çürük süt molar dişlerin tedavisinde alternatif bir teknik gereksinimi doğmuştur (Tatlı ve Özer, 2017). Bu derlemenin amacı, çocuk diş hekimliğinde çürük süt molar dişlerin tedavisinde kullanılan Hall tekniğinin tanımı, endikasyonu, kontrendikasyonu, avantajları ve dezavantajları, klinik başarısı ve başarısızlığı hakkında güncel bir araştırma sunmaktır. Geçmişten günümüze sıklıkla kullanılan çürük dentinin tamamen uzaklaştırıldığı ve ardından dişin restore edildiği geleneksel restoratif teknikler, çürük lezyonları durdurmak için biyofilm değişikliğine vurgu yapan biyolojik ve daha az invaziv teknikler tarafından sorgulanmaktadır (Santamaria vd., 2014; Schwendicke vd., 2013). Dental materyallerdeki gelişmelerle birlikte, son on yılda geleneksel restoratif tekniklerdense, çürük lezyonunun koşullarını karyojenik biyofilm gelişimini desteklemeyecek şekilde değiştirmeyi amaçlayan daha konservatif tekniklerin kullanımı önem kazanmıştır (Ricketts vd., 2013; Santamaria vd., 2015). Hall tekniği de bu amaca yönelik geliştirilen tekniklerden biridir. Bu biyolojik temelli çürük kontrolü kavramı, diş düzeyinde çürük lezyonu ve biyofilm aktivitesini etkilemeyi, lezyonu ve karyojenik biyofilmi ağız ortamından ayırmayı amaçlamaktadır. Bu doğrultuda Hall tekniğinin, klinisyenler için çürük süt molar dişlerin tedavisinde etkili bir seçenek olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk diş hekimliği, Hall tekniği, Paslanmaz çelik kron, Süt molar dişler.

A CURRENT OVERVIEW OF HALL TECHNIQUE

ABSTRACT

Dental caries is a common and preventable disease with a multifactorial etiology (Fejerskov et al., 2003; Pitts, 2004). The mechanism of caries formation is explained as acid-producing cariogenic bacteria and fermentable carbohydrates causing physical and chemical destruction of dental tissues (Selwitz et al., 2007). Dental caries, which is commonly detected in primary teeth, is an important factor that negatively affects children's quality of life and growth development (Souza et al., 2018). Dental caries in primary molar teeth are important both for the development of occlusion and for chewing function. If caries is not treated, negative consequences such as early loss of primary teeth, malocclusion in the permanent dentition, pain, infection, inadequacy in chewing and phonation, and esthetic problems may occur in children. In the treatment of decayed primary molar teeth with conventional techniques, after caries removal; amalgam, composite resin, compomer, glass ionomer cement and resin modified glass ionomer cement restorations or full coronal restorations are used (AAPD., 2022). In conventional techniques, chair time increases, there is difficulty in establishing cooperation with the child, and thus the long-term restoration success is negatively affected. Considering all these, an alternative technique has emerged in the treatment of decayed primary molar teeth (Tatlı and Özer, 2017). The aim of this review is to present a current research on the definition, indication, contraindication, advantages and disadvantages, clinical

success and failure of the Hall technique used in the treatment of carious primary molar teeth in pediatric dentistry. Conventional restorative approaches to caries where carious dentine is totally excised, then a restoration placed is being challenged by more biological, less invasive approaches where emphasis is on biofilm alteration to arrest carious lesions (Santamaria et al., 2014; Schwendicke et al., 2013). Over the last decade, there has been a move away from the conventional restorative techniques to more conservative techniques, which embrace changing the carious lesion environment to no longer favour cariogenic biofilm development (Ricketts et al., 2013; Santamaria et al., 2015). Hall technique is one of the techniques developed for this purpose. This biologically based concept of caries control aims to separate the lesion and cariogenic biofilm from the oral environment. Consequently, Hall technique is thought to be an effective option for clinicians in the treatment of carious primary molar teeth.

Keywords: Hall technique, Pediatric dentistry, Primary molars, Stainless steel crown.

KAYNAKLAR/ REFERENCES

Fejerskov, O., Nyvad, B., Kidd, E. (2003) *Dental caries: the disease and its clinical management.* Copenhagen, Denmark: Blackwell Monksgaard.

Pitts, NB. (2004) Are we ready to move from operative to non-operative/preventive treatment of dental caries in clinical practice? *Caries Research*, 38(3):294-304.

Selwitz, RH., Ismail, AI., Pitts, NB. (2007) Dental caries. *Lancet,* 6;369(9555):51-59.

Souza, JGS., Souza, SE., Noronha, MDS., Ferreira, EFE., Martins, AMEBL. (2018) Impact of untreated dental caries on the daily activities of children. *J Public Health Dent.*, 78(3):197-202.

American Academy of Pediatric Dentistry. (2022) Pediatric restorative dentistry. *The Reference Manual of Pediatric Dentistry. Chicago, III.: American Academy of Pediatric Dentistry*; 401-414.

Tatli, EC. ve Özer, L. (2017). Hall Technique in Pediatric Dentistry: Review. *Turkiye Klinikleri Journal of Dental Sciences*, 23(2), 102–108.

Santamaria, RM., Innes, NPT., Machiulskiene, V., Evans, DJP., Splieth, CH. (2014). Caries management strategies for primary molars: 1-yr randomized control trial results. *Journal of Dental Research*, 93(11), 1062-1069.

Schwendicke, F., Meyer-Lueckel, H., Dörfer, C., Paris, S. (2013). Failure of incompletely excavated teeth: a systematic review. *J Dent.*, 41(7):569-580.

Ricketts, D., Lamont, T., Innes, NP., Kidd, E., Clarkson, JE. (2013). Operative caries management in adults and children. *Cochrane Database Syst Rev.*, 28(3):CD003 808.

Santamaria, RM., Innes, NPT., Machiulskiene, V., Evans, DJP., Alkilzy, M., Splieth, CH. (2015) Acceptability of different caries management methods for primary molars in a RCT. *Int J Paediatr Dent.*, 25(1):9-17.

KAPADOKYA ÜNİVERSİTESİ
II. ULUSAL SAĞLIK SEMPOZYUMU

Multidisipliner Yaklaşımla Erken Çocukluk Dönemi

Bildiri Özetleri Kitabı
20-21 Haziran 2023

Editörler
Meral Başaran
Nazife Akman

Kapadokya Üniversitesi Kapadokya Meslek Yüksekokulu tarafından 20- 21 Haziran 2023 tarihlerinde gerçekleştirilen "Multidisipliner Yaklaşımla Erken Çocukluk Dönemi temalı Kapadokya Üniversitesi II. Ulusal Sağlık Sempozyumu"nda alanlarında uzman katılımcılar tarafından sunulan bildiriler kitabımızda yer almaktadır. Sempozyumu düzenlerken, bugünün çocuklarının, geleceğin inşasında rol alacak yetişkinleri olduğundan yola çıktık ve 'Erken Çocukluk Dönemi' hakkındaki besleyici gerçeklerin ve fikirlerin alışverişini teşvik etmeyi amaçladık. Çocukların koruyucu, tedavi ve rehabilite edici sağlık gereksinimlerinin karşılanması ve iyileştirilmesi alanında çalışmalarını sürdüren tüm bilim insanlarına faydalı olmasını temenni ediyoruz.

KAPADOKYA ÜNİVERSİTESİ

Nevşehir Yerleşkeleri:
Mustafapaşa - Uçhisar - Ürgüp
Tel: 0384 353 5009 (pbx) Faks: 0384 353 5125
İstanbul Yerleşkesi:
Sabiha Gökçen Uluslararası Havalimanı
Tel: 0216 588 0010 (pbx) Faks: 0216 588 0012
info@kapadokya.edu.tr

9 786054 448692

www.kapadokya.edu.tr